

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa R.Ś.
przeciwko „S.” S.A. poprzednio: „P.” S.A. w W.
o odszkodowanie i zadośćuczynienie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 19 lutego 2014 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 7 listopada 2012 r., sygn. akt III APa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) na rzecz pełnomocnika z urzędu adw. M.J. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem udzielenia pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 7 listopada 2012 r. Zarzucono naruszenie: 1) art. 286 k.p.c., art. 217 § 2 k.p.c. w związku z art. 227 k.p.c. w związku z art. 316 § 1 k.p.c. w związku z art. 278 § 1 k.p.c., 2) art. 378 § 1 k.p.c. i art. 382 k.p.c., 3) art. 5 k.c. w związku z art. 442¹ k.c., 4) art. 415 k.c. w związku z art. 444 k.c. i art. 445 k.c.

Jako okoliczność uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania wskazano na wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, które w ocenie skarżącego sprowadza się do „konieczności udzielenia przez Sąd Najwyższy

odpowiedzi na następujące pytania: czy okres zatrudnienia pracownika w rozumieniu przepisu art. 121 pkt 4 k.c. stanowi siłę wyższą, w przypadku dochodzenia roszczenia odszkodowawczego za szkodę powstałą podczas wykonywania pracy? w przypadku odpowiedzi twierdzącej, od kiedy rozpoczyna się bieg terminu przedawnienia roszczenia o odszkodowanie za szkodę powstałą podczas wykonywania pracy? czy podniesienie przez pracodawcę zarzutu przedawnienia roszczenia odszkodowawczego dochodzonego przez pracownika po upływie okresu przedawnienia, może stanowić nadużycie prawa zgodnie z art. 5 k.c. w sytuacji, gdy okres przedawnienia upłynął w czasie, kiedy pracownik świadczył pracę na rzecz tego pracodawcę”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna, spełniająca wymagania z art. 398⁴ k.p.c. podlega dalszej kontroli w postaci tzw. przedsądu (postanowienie SN z 13 listopada 2008 r., II UK 228/08, LEX nr 564794). Na tym etapie ustala się przede wszystkim, czy zachodzą okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi do rozpoznania, co ma umożliwić wybór jedynie takich spraw, które powinny zostać rozpoznane przez organ najwyższego szczebla sądownictwa ze względu na interes publiczny (postanowienie SN z 29 stycznia 2011 r., I UK 295/10, niepubl.). Podstawowym celem postępowania kasacyjnego jest bowiem ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudence (postanowienie SN z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147).

Skarga w tym zakresie przesłanek przedsądu nie spełniała wysokich wymagań stawianych temu nadzwyczajnemu środkowi zaskarżenia (postanowienie SN z 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002 nr 2, poz. 22). Dotyczy to sformułowanych przez skarżącego rzekomych zagadnień prawnych. Istotne zagadnienie prawne występuje, gdy wskazywana kwestia prawna ma niemałe znaczenie dla systemu i rozwoju prawa. Chodzi więc nie tylko o określoną staranność i wysiłek w jego zredagowaniu ale przede wszystkim o jurydyczne przedstawienie analizy stanu prawnego, orzecznictwa i wynikającego z tego problemu prawnego o takiej wadze, który może być uznany za istotne zagadnienie prawne (postanowienie SN z 15 listopada 2007 r., II PK 159/07, LEX nr 863976).

Skarżący w istocie poprzestał na zadaniu wyżej wymienionych pytań i dalszą część skargi ograniczył do polemiki z Sądem Apelacyjnym w zakresie zastosowania przepisów prawa. Ograniczenie się do pytania nie jest wystarczającym określeniem zagadnienia prawnego, jeżeli zostało przedstawione bez odniesienia się do problemów interpretacyjnych przepisów, na tle których wynika (postanowienie SN z 25 lutego 2008 r., I UK 332/07, LEX nr 452451). Rzeczą Sądu Najwyższego przy ocenie, czy skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania, nie jest bowiem doszukiwanie się w uzasadnieniu podstaw skargi jurystycznej argumentacji mającej wykazać istnienie istotnego zagadnienia prawnego. Przedstawienie takiej argumentacji w uzasadnieniu podstaw skargi służy bowiem jedynie wykazaniu zarzucanego naruszenia prawa materialnego lub procesowego, a nie uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Samo zaś sformułowanie zagadnienia prawnego, bez przedstawienia jurystycznej argumentacji służącej wykazaniu, że to zagadnienie rzeczywiście występuje i wymaga wyjaśnienia przez Sąd Najwyższy, nie zastępuje uzasadnienia takiego wniosku (postanowienie SN z 16 kwietnia 2008 r., I CZ 11/08, LEX nr 393883).

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.